

forbundet med oversættelse af hele ansøgningen til flere sprog, og oprindeligt var alle EF-lande indstillet på at acceptere oversættelse alene af kravene, d.v.s. at f. eks. et engelsk affattet EF-patent har gyldighed i Frankrig, selv om kun kravene er oversat til fransk.

Ifølge konventionens art. 88 kan enhver af de kontraherende stater ved ratifikationen erklære, at indehaveren af et fællesskabspatent kun skal kunne gøre de til patentet knyttede rettigheder gældende i fuldt omfang i den pågældende stat, såfremt han til Den europæiske Patentmyndighed indleverer en oversættelse af patentskriftet, bortset fra kravene, til vedkommende stats officielle sprog.

Reservationsmuligheden i art. 88 kom ind i konventionen efter forslag fra Italien på Luxembourg-konferencens sidste stadium.

Det har været underforstået, at medlemslandene bør undgå at tage et sådant forbehold, idet fællesskabspatentet i modsat fald fordyres urimeligt.

Det åremål, der antagelig vil forløbe, indtil Fællesskabets Patentkonvention træder i kraft, og i hvilket de europæiske patenter udstedes og oversættes, kan give et erfaringsgrundlag for den endelige beslutning, om hvorvidt Danmark skal kræve EF-patentskrifterne oversat fuldt ud i henhold til reservationsadgangen i art. 88. Det vil endvidere være afgørende, i hvilket omfang andre medlemsstater ønsker at udnytte artikel 88. I tilfælde af at Danmark gør brug af art. 88, vil kravet om oversættelse af patentskriftet kunne indføres administrativt, jfr. lovforslagets § 94, stk. 2.

Erhvervsorganisationernes holdning til Fællesskabets Patentkonvention.

Industrirådet tiltræder, at Danmark ratificerer Fællesskabets Patentkonvention, og er af den opfattelse, at et fællesskabspatent kan blive et af de mest attraktive og kvalificerede patenter på verdensmarkedet, og at Danmark ikke bør stå hindrende i vejen for virkeliggørelsen af konventionen.

Dansk Forening for industriel Retsbeskyttelse tilslutter sig industrirådets udtalelser.

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og Akademiet for de Tekniske Videnskaber kan tiltræde, at Danmark ratificerer Fællesskabets Patentkonvention.

Landbrugsrådet finder ikke, at Danmark bør hindre gennemførelsen af konventionen men er af den opfattelse at indførelse af levnedsmiddelpatent bør udskydes længst muligt.

Dansk Forening for Industriens Patentingeniører støtter at Danmark ratificerer Fællesskabets Patentkonvention.

De Danske Patentagenters Forening har ikke ønsket at tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt Danmark bør ratificere Fællesskabets Patentkonvention, men finder at der stadig tilbagestår for mange uafklarede spørgsmål.

Håndværksrådet nærer fortsat betænkeligheder ved en ratifikation.

Dansk Forening til Fremme af Opfindelser går ligesom Dansk Patent- og Varemærkekonulentforening af 1953 imod ratifikation af Fællesskabets Patentkonvention, specielt som følge af stigningen i antallet af patenter med gyldighed for Danmark og den hermed forbundne overvågningsbyrde for erhvervslivet.

Specielt vedrørende forbehold fra bestemmelserne i Fællesskabets Patentkonvention.

Udover at artikel 88 giver mulighed for, at hvert land kan tage forbehold vedrørende oversættelse af patentskrifter til dets eget sprog, indeholder konventionen mulighed for i henhold til artikel 89 og 90 at tage forbehold vedrørende tvangslicens og domstolens kompetence til at kende patentet uvirksomt for det pågældende land.

Konventionens art. 89 giver de kontraherende stater adgang til at tage forbehold med hensyn til bestemmelserne om tvangslicens i art. 47 og 82, hvori det bestemmes, at tvangslicens på grund af manglende udøvelse af såvel nationale som fællesskabspatenter ikke kan meddeles, hvis det af patentet omfattede produkt, fremstillet i en kontraherende stat, bringes i omsætning i den stat, hvori der er fremsat begæring om tvangslicens jfr. iøvrigt bemærkninger til § 45 i lovforslagets § 1, nr. 8.

Et forbehold vil betyde, at Danmark i formentlig 10 år fra konventionens ikrafttrædelse kan bibeholde udøvelsespligten i § 45 af såvel danske som EF-patenter. Såfremt udøvelsespligten ikke opfyldes, kan dette resultere i tvangslicens.

Der er visse erhvervsøkonomiske og konkurrencemæssige værdier i denne udøvelsespligt. Det kan derfor blive nødvendigt for Danmark at tage dette forbehold, hvis blot ét andet land inden for EF gør det samme. Den vil endvidere være af betydning, hvis Danmark i en periode vil sikre sig mulighed for, at den teknologi, som EF-patenterne er udtryk for, også kommer til anvendelse her i landet. Blandt de øvrige EF-lande er der formentlig kun enkelte, der har det samme synspunkt. Det er imidlertid i dansk industris interesse, at konventio-